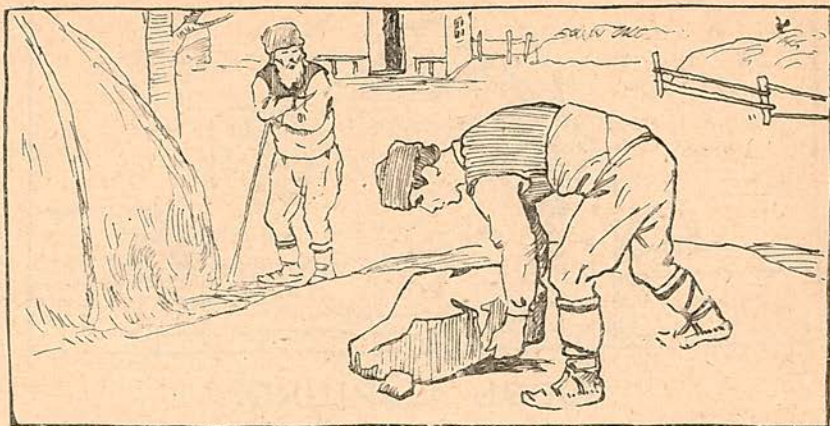

Подъ камъка

Имало единъ уменъ старецъ. Всички го почитали и мнозина отивали при него за съветъ. Единъ момъкъ отишелъ при стареца и му поискалъ пари на заемъ. Старецътъ му далъ.

Минали се нѣколко дни, момъкътъ донесълъ паритѣ и ги подалъ на стареца.

— Турни ги, синко, хе тамъ подъ онзи камъкъ — рекълъ старецътъ.

— Момъкътъ подигналъ камъка и оставилъ паритѣ.

Минали се нѣколко дни. Момъкътъ пакъ дошелъ при стареца за пари.

— Иди, си вземи, — рекълъ старецътъ.

Момъкътъ подигналъ камъка и взелъ паритѣ. И се уговорили когато момъкътъ има нужда отъ паритѣ да ги взима. А после да ги и оставя подъ камъка.

Минало се доста време. Момъкътъ дошелъ пакъ при стареца и поискалъ пари.

— Иди, подигни камъка и си вземи, — казалъ му старецътъ.

Момъкътъ отишелъ, подигналъ камъка и извикалъ:

— Нѣма нищо, дѣдо!

— Е, синко, нѣма!.. Не си оставилъ и нѣма да намѣришъ, — казалъ шеговито старецътъ.

Момъкътъ си стишелъ посраменъ.